

Kameňák

červen/2018

Červen znamená, že končí školní rok, těšíme se na prázdniny a naše devítky se loučí !

IX.A

Základní škola Ostrava - Slezská Ostrava,
Bohumínská 72
školní rok 2017/2018

9. A

Blahut Vojtěch
Čecháčková Eliška
Dík Jiří
Drahošan Jakub
Holman Daniel
Jurík Patrik
Klozová Markéta
Košťál Martin
Krajčíková Zuzana
Lhopitauxová Marcela
Machalová Anna
Musálková Oldřiška
Očenášová Lucie
Skiba Robert
Štupalský Vilém
Šupíková Veronika
Ulman Dominik
Vosáhlová Eliška

9. B

Bidrmanová Leona
Dobešová Anna
Dutka David
Dutko Matěj
Gill Dominik
Chvostek Tomáš
Kalus Martin
Klučinec Josef Jan
Knapěk Jan
Košek Jan
Křenek Vojtěch
Kunce Dominik
Matula Matěj
Poběžalová Zuzana
Polach Daniel
Sieja Jakub
Stodůlková Nikola
Vargová Nikol
Zaviatičová Veronika

IX.B

Základní škola Ostrava - Slezská Ostrava,
Bohumínská 72
školní rok 2017/2018

Vážený pane řediteli, učitelský sbore, milí mladší spolužáci,

dnes všichni uzavíráme kapitolu našeho života a za dva měsíce začneme kapitolu další. Je to až k neuvěření, že už je to devět let, co jsme vstoupili do této budovy. Provázela nás obrovská nervozita, strach, ale také chuť poznat nové přátele a něco se naučit.

Pokud bychom si měli vzpomenout na naše první setkání, vidíme nervózní třídu, rodiče, paní učitelku a v neposlední řadě spoustu nových kamarádů. Den, kdy jsme dostali poprvé vysvěcení, byl rozhodně pěkný. Později se samozřejmě na vysvědčení neobjevovaly jen jedničky, ale také dvojky, trojky atd.

Jak jsme tak proplouvali prvním stupněm, kupily se skvělé zážitky z výletů a různých akcí, tvořila se nová nerozlučná přátelství. Několik spolužáků sice odešlo, stejně tak ale přicházeli noví, jádro kolektivu se však nezměnilo.

Čím více jsme byli starší, tím více věcí se nám nelíbilo a tím drzeji jsme dávali najevo své názory. Za některými si stojíme doteď, některé bychom chtěli vzít zpátky.

Od dnešního dne budeme na svoji základní školu jen vzpomínat. Na to, co se nám podařilo, co jsme vyvedli, na kamarádství, na společné průšvihy, na vás učitele, ke kterým jsme byli někdy až moc kritičtí a měli jsme pocit, že toho, co po nás chcete, je moc, že je to zbytečné a že nám to nikdy k ničemu nebude.

Měli bychom to ovšem zakončit slavnostně a optimisticky a hlavně s velkým DÍKEM. Díkem pro všechny ty, kteří to s námi celou tu dobu vydrželi, pro ty, kteří nám byli vždycky oporou a vždy nám pomohli, i když nemuseli. Děkuje vám!

Obzvláště pak děkujeme paním učitelkám: Malé, Kajfošové, Dobešové, Kyselové, Svobodové, Prstecké. Děkuje všem, i těm, kteří nebyli zmíněni, ale pro naši cestu základní školou byli stejně tak důležití, jako všichni zde jmenovaní.

Rádi se za vámi zastavíme poděkovat a rozloučit osobně. Vaše 9. A

**ZÁKLADNÍ ŠKOLA
BOHUMÍNSKÁ**

1. A

**2009
2010**

Milí učitelé, učitelky, žáci i jiní příslušníci školy.

Do našich prvních školních dnů nám otevřela dveře paní učitelka Lenka Waszutová. Měli jsme Vás rádi i přes obavy, že dostaneme do žákovské vařečku nebo čertíka. Každé ráno jsme se vsázeli, s jakou barvou vlasů dneska zase přijdete a jaké nehty jste si opět nechala udělat. Mockrát Vám chceme poděkovat za úžasné tři roky a výborné základy do celého života. Čtvrtým a pátým ročníkem nás provázal pan učitel Molnár. Předal jste nám spoustu cenných informací, co se týče přírodovědy, vlastivědy a matematiky. V pozdějších letech jsme se opět setkali při hodinách ruštiny. Také Vám chceme poděkovat, že jste nám dal příležitost se prosadit na Puškinově památníku a tím reprezentovat nejen naši třídu, ale i celou školu.

Ve vyšších ročnících nám přibylo spoustu nových vyučujících a někteří z nich nám zůstali až doteď. Začali BYSME paní učitelkou Lianou Svobodovou, která nám do hlav už od páté třídy drtila gramatiku. Naučila nás správné tvary podmiňovacího způsobu, např. BYCHOM. Nejde zapomenout na Vaše vypravování z hokeje a řízení Vašeho manžela. Myslíme si, že jste nám toho dala vážně moc, ať už rady do života, tak i z češtiny. Za to Vám chceme složit naši poklonu a v životě na Vás nezapomeneme.

V žádném případě nesmíme zapomenout na paní učitelku Vieru Dobešovou, která nás již od nejnižších ročníků učila základům anglického jazyka. Právě díky Vám se teď můžeme dorozumět kdekoliv po celém světě. Vždy jste byla moc ochotná a schovívavá vůči našim názorům. V hodinách konverzace z angličtiny nám také velice pomohl rodilý mluvčí Emanuel. Emanuel, thank you for everything that you did for us, and we really appreciate it! Byla to šestá třída, kdy jsme dostali na přírodopis paní učitelku Kajfošovou. Jsme rádi, že jsme mohli být Vašimi studenty a dozvěděli se mnoho zajímavostí i nad rámec osnov. Nikdy nezapomeneme na Vaše velké zkoušení k novému školnímu roku, kdy jsme všichni přišli o své žolíky. Taký si ceníme pomoci v období přijímacích zkoušek a za tyto skutky Vám velice děkujeme.

Tři žáci naší třídy se účastnili hodin německého jazyka s hlavní rolí paní učitelky Blanky Malé. Vaše hodiny byly zábavné, vtipné, a přesto naučné. Jen se vám chceme za celou třídu omluvit za občasně narušování hodin záporákem Vojtou Krenkem. Jsme také rádi, že jste si na nás udělala čas a připravila obě devítky na přijímačky z češtiny lépe, než kdejaký placený kurz.

Před přijímacím řízením jsme dostali také podporu od paní učitelky Čepelákové, která si na nás vyhradila čas v ranních hodinách. Rozvrhové hodiny matematiky jsme měli opravdu pestré, se všemi těmi aktivitami, které jste si pro nás připravila. Opravdu nás to bavilo a vždy jsme byli soutěživí, když jste vyhlásila příklad za jedničku. Byli jsme rádi, že i přes mírný stres, který se točil okolo přijímacích zkoušek, jste nás dokázala nakopnout. Předchozí roky jsme trávili matematiku s panem ředitelem Markem Sládečkem a panem učitelem Jiřím Charbulákem. Těm také patří náš velký dík.

Od osmého ročníku nás začala učit fyziku paní učitelka Kyselová, v deváté třídě i chemii. Vůbec bychom neřekli, že jste nás učila jen dva roky. Nám to přišlo jako delší doba. Byli jsme moc rádi, že jste nás učila zrovna vy. Jste vždy plná pozitivní energie a řekla jste nám spoustu zajímavostí, o kterých jsme nevěděli. Vaše hodiny nás bavily, i když jsme to někdy nedávali zcela najevo. Dala jste si s námi práci a my vám za to také chceme poděkovat.

Velké díky patří také panu učiteli Paterovi, který nás v 6. ročníku prováděl antickou cestou dějepisu. Sice už na naší škole neučí, ale i tak bychom mu chtěli poděkovat za to, co nám v tom roce předal. My si ho za to velmi oblíbili a mrzelo nás, když naši školu opouštěl. Štafetu v tomto dějepisném maratonu zodpovědně přebrala paní učitelka Hana Bayerová. Předala nám všechna historická moudra, zajímavé informace a některým i umožnila zazářit v dějepisných soutěžích. Svými hrami nám obohatila a rozveselila hodinu, a to nás velmi těšilo. Také nikdy nezapomeneme na hodiny, kdy jsme popsali alespoň tři A4 z obou stran. Doufáme, že je paní učitelka Bayerová na nové škole spokojená a přejeme jí hodně štěstí a zdaru.

Po odchodu paní učitelky si nás převzal pan učitel Kofránek. Sice je tu krátce a my neměli zas takový čas jej moc poznat, ale přesto si myslíme, že je super, protože mění naše názory k lepším a učí nás dobrým věcem a díky němu se z nás stávají lepší lidé. Skoro na každou hodinu měl připraveny dokumenty o tématu, které se zrovna probíralo a to bylo senzační, jelikož se nám tím všechno oživilo a nebylo to jen nějaké učivo na papíře. O období, které jsme zrovna probírali, věděl skvělé a zajímavé informace a mluvil o tom i z vlastních zkušeností a to bylo nejlepší. Tímto bychom mu chtěli sklonit poklonu za to, že to s námi zvládl.

V sedmém ročníku jsme trávili výuku angličtiny s paní učitelkou Šlofarovou, neměla nás jen na anglický jazyk, ale i na pracovní činnosti a moc jí děkujeme, že nás naučila i základy vaření. Nikdy na ni nezapomeneme.

V sedmé třídě si nás jako třídní učitelka převzala paní Dagmar Sládečková. Byla jste na nás už od začátku velmi hodná a přijala jste nás s otevřenou náručí. Naučila jste nás spoustu užitečných věcí, hlavně v oblasti zeměpisu a myslíme si, že jste za ty tři roky odvedla skvělou práci. To samé chceme říct i o tělesné a občanské výchově. Všem jste se také snažila ze všech sil pomoci a při každém problému jste nám pomohla najít kladné východisko. Proto, i když až ke konci, Vám upřímně a z celého srdce děkujeme. Moc se taky omlouváme za některé potíže, které jsme vyvedli, že jsme na mapě nemohli najít ty obecné nížiny, anebo taky za to, že jsme vás občas nervovali našim častým slovíčkařením. Víme, že to s námi bylo těžké, ale vždycky jste stála při nás a toho si ceníme. Paní učitelko, budete nám všem chybět a doufáme, že pro vás budeme stále ta obecně precizní třída.

I přes chyby, které máme, jste nás brali jako plnohodnotné žáky a chtěli jste nás naučit věci zrovna tak jako ostatní třídy, i když to bylo mnohdy složitější, a proto Vám všem chceme poněkolkáté, ale už naposledy, poděkovat za Vaše úsilí a pevné nervy. A i přes to, že zavřeme dveře této velké etapy našeho života, budeme se na Vás stále dívat tou malou klíčovou dírkou.

Vaše 9. B

**ZÁKLADNÍ ŠKOLA
BOHUMÍNSKÁ**

2. B

**2010
2011**

V naší škole se nejen vzděláváme, ale také pomáháme

Liga proti rakovině Praha s radostí sděluje, že letošní 22. ročník veřejné sbírky Český den proti rakovině, který proběhl ve středu 16. Května 2018, překonal loňský rekordní výsledek. K 13. červnu se na sbírkovém účtu shromáždilo **19 041 300,64 Kč**. V uvedené částce ještě nejsou započteny příspěvky z dárcovských SMS.

DALŠÍ INFORMACE KE SBÍRCE V ČÍSLECH:

- účast více než 14 500 dobrovolníků ve žlutých tričkách
- 980 000 nabízených kyticek s vínově červenou stužkou
- 980 000 letáčků s informacemi o prevenci rakoviny tlustého střeva a konečníku
- 7300 pokladních vaků
- 2630 balíčků s materiálem ke sbírce zdarma rozvezených firmou Geis
- 1200 měst a vesnic v celé České republice, kde se konala sbírka
- 1 100 spolupracujících subjektů (225 středních škol, 286 základních škol, 58 sdružení onkologických pacientů, 69 skautských oddílů, 63 pionýrských skupin, 130 místních organizací Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, 36 místních knihoven, 23 základních organizací ČSŽ, 22 oblastních spolků ČČK, 78 jednotlivců, 126 ostatních (obce, firmy, MŠ)

Také naše škola se prostřednictvím zástupců školního parlamentu zúčastnila 22. ročníku Českého dne proti rakovině. Připojili jsme se tak k výše jmenovaným dobrovolníkům, kteří se prodejem kvítku měsíčku lékařského snažili přispět na prevenci a léčbu rakoviny tlustého střeva a konečníku. Máme velkou radost, že se nám podařilo prodat všech 300 objednaných kvítků, za které jsme zísrali krásnou částku **7. 474,- Kč**. Všem, kteří jste tuto akci podpořili, velmi, velmi děkujeme.

DALŠÍ INFORMACE KE SBÍRCE NA ZŠ BOHUMÍNSKÁ:

- **Rok 2016 – prodáno 250 kyticek – příspěvek 5. 833,- Kč**
- **Rok 2017 – prodáno 250 kyticek – příspěvek 5. 617,- Kč**
- **Rok 2018 – prodáno 300 kyticek – příspěvek 7. 474,- Kč**

- ✓ **3 pokladní vaky**
- ✓ **6 prodejců z řad zástupců školního parlamentu a devátáků**
- ✓ **1 pedagogický doprovod**
- ✓ **1 kytička prodána průměrně za 24,90 Kč**
- ✓ **nejvyšší příspěvek 200,- Kč za 1 kytičku**

Za školní parlament Mgr. Liana Svobodová

Oběd na přání ke Dni dětí

Také v letošním školním roce parlament ve spolupráci se školní jídelnou pořádal anketu o nejoblíbenější jídlo. Žáci 1. - 9. tříd si hlasováním volili nejoblíbenější polévku, hlavní jídlo (včetně příloh) a moučník. Oběd byl pro děti připraven v pátek 1. 6. 2018. Doufáme, že vám chutnalo ☺ A jak dopadlo hlasování?

Polévka:

1. Hovězí vývar s nudlemi a masem
2. Rajská polévka
3. Česneková polévka

Hlavní jídlo:

1. Pizza
2. Hamburger
3. Těstoviny s kuřecím masem a smetanovou omáčkou

Moučník:

1. Nanuk
2. Čokoládový dort
3. Buchty

Markéta Klovová, 9. A

Návštěva Střední

zdravotnické školy AGEL

V pátek 15. 6. jsme měli my - osmáci - možnost zúčastnit se programu ve Střední zdravotnické škole AGEL s názvem Na 180 minut středoškolákem. Program, který nás čekal, nám připravovali sami studenti školy. Jednalo se o něco jako průřez středoškolskou výukou. Myslím, že jsme na to všichni byli natěšení, protože to znělo opravdu zajímavě. Po příchodu jsme se rozdělili do týmů. A protože se účastnily i školy Pěší a Chrustova, bylo celkem 8 týmů. Čekalo nás celkem 8 stanovišť, která byla rozdělena na další 4 stanoviště, čili každý z týmu dělal něco.

Náš tým začínal na stanovišti chemie a biologie. Tam jsme např. přiřazovali značky k prvkům, počítali procenta roztoku a poznávali zvířata a rostliny. Dále jsme poté pokračovali přes matematiku, fyziku, tělocvik, angličtinu, první pomoc, češtinu až k poslednímu stanovišti péče o dítě, kde jsme měli převléknout a okoupat malé miminko. Po překonání všech stanovišť jsme se již těšili na vyhlášení výsledků. Dopadlo to tak, jak by asi nikdo nečekal. Všechna tři místa obsadila ZŠ Bohumínská, z čehož jsme měli ohromnou radost. Celkově jsme si den skvěle užili, program byl výborný a věřím, že každý z nás si z toho odnesl nové znalosti a zkušenosti. Rozhodně bych doporučoval, aby se na tuto školu podíval každý, kdo má zájem být zaměstnán ve zdravotnictví.

Matěj Kristl, 8. B

Co nás baví, čemu se věnujeme, co nás zajímá, aneb devátáci po škole ☺

Vojta, 9. B

Ve svém volném čase chodím ven s kamarády nebo jsem doma a dívám se na televizi, nebo hraji na mobilu. Mé oblíbené televizní pořady jsou Teorie velkého třesku (seriál) a Mentalista (seriál). Teorie velkého třesku je seriál, v němž se hlavně angažuje pět kamarádů, z nichž čtyři jsou nadprůměrně chytří a jedna „blondýna“. Zažívají různá dobrodružství. Mentalista je detektivní seriál, kdy Patrick Jane (mentalista) a jeho kolegové vyšetřují různé případy. Na mobilu se dívám na Youtube nebo hraji hry na mobilu povětšinou Clash Royale. Clash Royale je hra, kdy máte maximálně 84 karet s různými schopnostmi a snažíte se je skombinovat tak, aby se k sobě co nejvíce hodily a navzájem se podporovaly.

Kuba, 9. B

Každý máme volný čas, někdo více, někdo méně. Ale záleží, jak ten volný čas využijeme. Nechci vás tady poučovat, jak ho máte trávit, to vůbec ne. Ale chci se s vámi podělit, co dělám ve volném čase já. Já to mám tak, že když přijdu ze školy, tak se mi většinou nechce nic moc dělat. Když tak si zahraju s kamarády hru přes internet, nebo si jdu zahrát na zahradu fotbal. Ale před pár týdny, jsem si našel brigádu. Roznášení letáků, ano opravdu taková blbost. I když to bylo za pár peněz, kluk z devítky, si nemůže stěžovat. A tak každé úterý a středu jezdím na kole s letáky. Sice mi to zabere dohromady kolem tří hodin, ale aspoň si člověk provětrá hlavu a posílí nohy.

Dominik, 9. B

Zdarec, jmenuji se Dominik a v tomhle příspěvku se s vámi podělím o to, co dělám v mém volném čase. Ve volném čase provozuji různé aktivity, a jelikož mám rád auta, o která se zajímám už od mala, tak se snažím být v téhle sféře co nejčastěji. Nedávno se konal Driftex day na polygonu Libros v Ostravě, přesně dne 19. května 2018. Bylo zde možné vidět spoustu aut, ať už nějaká vyšperkovaná auta, supersporty, americké vozy, ale hlavně bestialní drift káry! S mým kamarádem Honzou jsme strávili většinu času u závodní tratě nebo v depu. O přestávce jsme se šli podívat i na „vytužený“ káry, ale nejčastěji to byla obyč auta jen s dobrým lakem, hezkými koly a se

sníženým podvozkem. Supersporty mě třeba vůbec nezaujaly :D. Mně osobně se nejvíc líbilo driftovací BMW e30 3.5, ve které jsem se i svezl. Byl to pro mě zážitek, na který jen tak nezapomenu.

Leona, 9. B

Již rok chodím aktivně pomáhat vozíčkářům z SK Ostrava na wheelchair rugby, tedy přesněji rugby na speciálních vozíčkách pro nechozí. Chodíme jim pomáhat dva a naši úlohou je nafoukat galusky (pláště na kola), přehodit hráče na upravený vozík, donášet vosk, rukavice, pásku a kužely, které slouží jako branka. Každý trénink si s nimi zahraji i já a stalo se to jedním z mých nejdůležitějších koníčků, který mě nesmírně baví.

Honza, 9. B

Od malička mě baví hrát fotbal. Teď hraju za TJ Slavoj Rychvald. Já vám poradím, co umět, když chcete hrát fotbal. To nejdůležitější je kopnout a trefit se do balónu. Za druhé byste měli mít tvrdou hlavu na hlavičky a zvládnout přihrávky, které jsou také důležité. Za třetí je to dobrá společnost, jinak vás to prostě bavit nebude ☺

Danek, 9. B

Dobrý den, chtěl bych vám povědět o práci v autoservise a návaznosti na offroad závody.

Každý den po škole jezdím do práce do autoservisu, který patří mému švagrovi. Jelikož tam chodím už delší dobu, v opravách se vyznám. Opravujeme společně, ať už karosérii, nebo podvozek, či motor, pro mě vybíráme lehčí práci a to podvozek, jelikož ten je u všech aut jedno a to samé, ale při malé nepozornosti se může stát jakákoliv nehoda.

Jednoho dne jsem přišel do práce a viděl jsem na zvedacích offroadové auta. Bylo mi jasné, že se něco chystá. Mé předpoklady se potvrdily, když mi švagr řekl, že jedeme na závody do Polska do Gliwic

ZAČAL ZÁVOD!!! Jelo nás 8 aut a cílem bylo posbírat razítka na různých místech určené trati. Uprostřed dne nás zradil navigátor a bez něj jste bezradní, ale naštěstí bylo mnoho ochotných lidí, kteří nám bez zaváhání pomohli. Byli jsme naštvaní, protože náš navigátor byl sice starší, ale ve své době stal neuvěřitelných sto tisíc korun a to čekáte nejvyšší kvalitu. Na trati byla místa, kde jsme málem utopili auto, nebo se převrátili, ale i to jsme zvládli a dostali se do cíle. Na konci dne jsme si mohli zajezdit kdekoliv v terénu. Neváhal jsem ani sekundu a hned jsem skočil za volant a jezdil až do večera. Je to totiž jediná možnost jezdit v mém věku legálně autem. Po příjezdu domů nás čekalo ještě mytí aut. Další závody se konají na Slovensku. Už teď připravujeme závodní NISSANY do posledního šroubu.

Dominik G., 9. B

Moje oblíbenou aktivitou je focení tramvají, autobusů, trolejbusů, a také vlaků. Focení se věnuji asi 4 roky. Zpočátku jsem fotil ještě na starý mobil nebo tačkův fotoaparát. Dále také chodím od první třídy do Kroužku přátel MHD, který také pořádá různé

soukromé akce (fotojízdy, výlety ať po České republice nebo také do zahraničí, výroční jízdu, která se koná vždy na začátku února, noční jízdy) a dále kroužek pořádá historické jízdy pro veřejnost, první jízdy se vždy konají při příležitosti Dne památek a sídel v Dole Michal, dále je také tradicí Muzejní noc, která se uskutečňuje na začátku června v Dílnách Dopravního podniku v Martinově. Dalšími akcemi jsou např. prázdninové historické jízdy k ZOO. Jsem velmi rád, že takový kroužek existuje. Díky tomuto kroužku jsem poznal mnoho nových kamarádů.

Martin, 9. B

Můj volný čas? Mimo spaní nejraději hraji hry. Mé oblíbené žánry jsou: strategie, survival hry, akce a hry závodní. Momentálně je mou nejoblíbenější hrou „Rocket league“. Jedná se o fotbal s auty. V této hře jsem strávil několik hodin a pořád mne baví. I když mám nahráno přes 800 hodin, stále se mám co učit. Zahrál jsem si i pár amatérských turnajů a nejlépe jsem skončil na druhém místě spolu s mým kamarádem z Německa. Odměna za druhé místo byla 10 euro, což je na amatérský turnaj celkem dobré.

Má druhá oblíbená hra je „Terraria“. Žánr této hry je akční adventura / survival (přeživací hra). Cílem je zneškodnit „Moon lorda“. Než se vám to ale podaří, čeká vás dlouhá cesta sbírání věcí, vyrábění zbroje, kopání a likvidování jiných příšer. Mou druhou zálibou je vytváření her vlastních. Poprvé jsem se k programování dostal v jedenácti letech díky internetu, kde jsem viděl, jak si lidé vytváří své vlastní hry. Zkoukl jsem pár videí a začal je napodobovat. Nejraději dělám apokalyptické nebo středověké hry. Zatím umím jen 2D grafiku, ale doufám, že se budu zdokonalovat a časem zvládnu i něco složitějšího.

Olinka, 9. A

Jmenuji se Oldřiška Musálková a ve volném čase ráda rybařím. Rybaříme celá rodina, jezdíme po rybnících jak na Moravě, tak i v Čechách. Zrovna v létě jedeme na 10 dní na Vltavskou kaskádu, kde budeme rybařit a samozřejmě i jezdit po zámcích. Největší rybou, co jsem kdy chytla, byl Amur a měl 65 centimetrů. Ale to je proti tačkovým úlovkům prcek, protože tačka chytla štika, která měla 85 centimetrů. I když se zdá, že rybaření není zábava a že to je nuda, tak potkáte plno nových lidí a poznáte opravdu pěkná místa.

Eliška V., 9. A

Co dělám ve volném a čase, co mě baví? Jelikož se nezajímám o sport, tak odpověď, že chodím na tréninky a jezdím pravidelně na zápasy, asi ze sebe nedostanu. Když jsem zjistila, že ten sport teda ne, tak jsem zkusila něco jiného, trochu uměleckého, začala jsem chodit do výtvarky, kde už příští rok budu absolvovat (obrázky na poslední straně) a poslední půl rok se snažím hrát na ukulele a neskutečně mě to baví. Další mojí oblíbenou činností se staly túry a výšlapy do hor. Ve svém volném čase, když ho zrovna netrávím u jedné z těchto tří činností, si zajdu třeba zajezdit na brusle, s kamarády ven a samozřejmě nesmí chybět věc, jako je nakupování. Ráda si ale i zajezdím na kole a přečtu knihy. A dalším mým velmi oblíbeným koníčkem je chození do divadla, takže dám ráda přednost kultuře před sportem.

Matěj M., 9. B

Nazdar, jmenuji se Matěj Matula a chtěl bych vám říct, co dělá ve svém volném čase takový deváťák jako já. Kromě hraní na mobilu někdy vyrazím s BVU do přírody. BVU je tábornický oddíl, ve kterém se můžete naučit mnoho zajímavých věcí a užijete si pár dní na čistém vzduchu a bez internetu. Můžete tam se svými vrstevníky soutěžit, kdo je lepší jako jednotlivec či na

družiny. Baví mě to, protože se mohou stále zdokonalovat a pomoci sám sobě nebo družině vyhrát. Někdy je to sice dřina, ale za tu zábavu to stojí.

Zuzka a Verča, 9. A

Zuzka Krajčíková a Veronika Šupíková se věnují tanci. Žáci 2. stupně je viděli v tanečním vystoupení. O tomto kulturním zážitku nám napsal **Jan Knapěk** (9. B). Naše škola ZŠ Bohumínská zúčastnila představení Malá mořská víla aneb ta, co vyšla z moře, na náměty pohádky H. Ch. Andersena. Představení se odehrálo ve velkém sále Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Vystupovaly zde dívky od nejmladších, až po studentky vysokých škol, které se střídaly v tanci po kapitolách. Těch bylo celkem 14 a mezi nimi byly krátké vstupy moderátorky se soutěžními otázkami. V tanečních číslech se střídala balet se scénickým tancem. Také se střídala hudba klasická a moderní. Možná i proto se představení líbilo většině dětí a tanečnice nakonec sklidily velký potlesk.

Anička, 9. B

Už 9 let hraju florbal za FBC Ostrava, který mě zatraceně baví a vyplňuje všechny můj volný čas. Florbal jsem začala hrát v 6 letech. Vzpomínám si, jak jsme se šli podívat na den otevřených dveří, zrovna v hale probíhal trénink. Sledovala jsem ho a nemohla odtrhnout oči. Jakmile trénink skončil, mamka s tatškou šli za trenérem, domluvit se na tom, že bych chtěla začít hrát florbal. Ze svého prvního tréninku jsem přišla domů velmi nadšená, někdy mne to ale nebavilo, jelikož jsem hrála a trénovala s kluky a mezi ně jsem zkrátka nezapadala. Nakonec jsem se ale zlepšila a s kluky skamarádila. Zažila jsem s nimi spousty turnajů, soustředění, skvělého kamarádství, srandy, blbostí. Tým, ve kterém hraju, je jako má 2. rodina, hala ve které trénuju je jako můj 2. domov. Florbal je pro mne prostě sport, který miluju a nedokážu si představit, že bych s ním někdy skončila.

Na rozloučenou pro třídy i pro jednotlivce, od spolužáků, ale také od pedagogů ☺

Moje milá 9. A, prožili jsme spolu čtyři roky na naší základní škole a jsem velmi ráda, že jsem mohla být vaše třídní učitelka. Budete mi chybět, věřím, že si na mě někdy vzpomenete a že přijдете za námi do školy na návštěvu. Do života vám přeji nejen zdraví, štěstí a úspěchy, ale také spokojenost s tím, co děláte a co vás v životě těší, přátele, kteří s vámi prožijí chvíle radostné i smutné, ale vždy vás podrží. Vykročte do další etapy svého života tou správnou nohou!

S láskou Blanka Malá ☺

Milí devátáci, s mnohými se znám už od 1. třídy ze školní družiny. Chci vám všem popřát úspěšný start do nové životní etapy.

Irena Klovová, vedoucí vychovatelka ŠD

Milí devátáci, vykročte Pravou a přijďte nám občas říci, jak vám vycházejí Vaše plány a přání. Mnoho úspěchů v dalším studiu.

Petra Ryšková

Milí devátáci, přeji vám mnoho krásných vzpomínek na léta studia na naší škole a nové sny při pohledu do budoucnosti.

Pavla Farníková

Milí devátáci, přeju Vám do další etapy života hodně štěstí, sílu, optimismu, nové kamarády, lásku, pohodu a hlavně radost ze života. Jsem ráda, že jsem Vás poznala, jste fajn lidičky, na které budu ráda vzpomínat.

Viera Dobešová

9. A – I když jsme spolu byli jen hodinu týdně, hudebka s vámi mě opravdu bavila. Žádná jiná třída toho nezvládla tolik, jako vy. Vaše videoklipy jsou už téměř profesionální. Jste skvělí. Do života vám přeji jen to nej ☺ A 9. B? Dostali jste se mi pod kůži. Jsme spolu od páté třídy a to už je opravdu hodně dní. Budete mi chybět. Buďte šťastní, zůstaňte sví. Mám vás ráda, hodně ráda.

S byse i bychom ☺ Liana Svobodová

pro Verču Zaviatičovou z 9.B

Adapták jedno slovo a tisíc zážitků. Jedna bomba a tisíc výbuchů. Všechny naše společné věci jako je naše kreativita, vymýšlení básní, uvažování o pravopisných jevech a šlamastikách českého jazyka. Tím to všechno začalo. Pokračovalo to knihou, která se se jmenovala KNIHKUPEC, my jsme z tohoto názvu a té knížky udělaly totální výbuch a to doslova, nejen smíchu při upravování slov a předčítání knížky nahlas před kýmkoliv, ale upřímně si myslím, že teď věřím v „islám“, že Alláhu? :) Také si myslím, že už by bylo na čase udělat si ty mikiny s bombou, než odejdeš. A věř nebo ne, budeš mi chybět. Zkrátka tahle dvojka se jen tak nerozpadá. A tak ti chci popřát, ať se ti daří na tvé nově škole! Ať máš hodně „bomba“ přátel a zkrátka do života hodně bomb! :) Tvůj Mohi :)

Ahoj, 9.A!

S touhle třídou jsem se teď poslední dobou docela dost začala bavit. Jsou fakt skvělí. Jen mi je docela líto, že jsme se začali bavit až tento rok. Ale pokud i po tomto školním roce s některými budu v kontaktu, budu velice ráda. Bavila jsem se některými i dřív, ale tento rok bych řekla, že se bavíme skoro všichni. Jak to asi začalo? Je tu dost případů, jak k tomu mohlo dojít. Školní akce, soutěže, nějaké příhody, seznamování a mnoho dalších věcí. Kdybych tu to měla vypisovat, tak to bude trvat dost dlouho. S 9.A mám dost pěkných vzpomínek a také výbuchy smíchu, když to takhle přeženu. Ráda na to vzpomínám. Což je úžasné. A byla bych ráda, kdyby tu zůstal ještě aspoň rok. Nechtěli byste radši zůstat tu? Tady je to o mnohem lepší. Ne, legrace. Takže, 9.A, přeji vám hodně štěstí na střední škole a do života. Chtěla bych vám říct, že jste fakt nejlepší devítka, kterou znám. K.Gjoni, 8.A

Tak už je to tady, devítka. Doufám, že na nás nezapomenete a přijдете se někdy podívat, jak my zvládáme devítku a jak děti a učitelé rostou. Užijte si života a ať se vám všechno povede. Máme vás rádi.

Marcela Chvostková, 8.B

Milí devátáci!

Většina lidí vám popřeje hodně štěstí, ale já vám tohle nenapišu. Samozřejmě že vám to štěstí přeju, ale je tu něco víc. Tím víc, myslím citové vazby k jednotlivcům. Nebudu je jmenovat, ale určitě se v tom textu najdou a poznají se. Jedna velmi milá, ochotná, lehce výbušná, ale i tak úžasná holka z 9. A, která se mnou hraje volejbal, mě poslední dobou hodně rozveseluje a zpestřuje můj život. Mám tě strašně moc ráda. Potom tu je kluk z 9. B. Byl jsi se mnou na adaptačním pobytu a zážitky s tebou jsou vážně fajn. Jsi celkem dost vysoký, takže je občas těžké se na tebe dívat skoro “ze země”. Samozřejmě jsou tu i jiní lidé, které mám strašně moc ráda. Všem vám přeji, ať se vám splní vše, co budete kdy chtít.

Patricie Holaňová, 8.A

Pro Honzu Knapka: Tak je to tady, 9 let uteklo jako nic. Za celou dobu, co se známe, jsem tě na ranních jízďách trolejbusem, kde jsme kecali vlastně úplně o všem, poznal tak akorát. Upřímně nevím, s kým teď po ránu budu jezdit a povídat si s ním. Omlouvám se, že jsem tě někdy vyrušil od poslouchání písniček, kdy jsi v naprostém klidu sundal sluchátka a poslouchal otravného Honzu ☺. Upřímně ti přeju, aby se ti na nové škole líbilo. Doufám, že sis správně vybral a bude tě to bavit. Určitě si najdeš nové kamarády, se kterými budeš sdílet své zájmy. Děkuji za vše a přeju ti jen to nejlepší.

Honza Goj, 8. B

Milí čtenáři (devátáci), rád bych vám popřál vše nejlepší do příštích let. Přeji nejúspěšnější úspěchy! <3 Doufám, že vás tento vzkaz velmi potěšil.

S láskou Erža

Pro Markétu Klovovou: Kdyby se mě někdo zeptal v září, komu budu psát takový vzkaz, tak bych asi neřekl, že právě tobě. Během let jsme se poznávali hlavně na akcích parlamentu, kdy často vznikávaly hádky o tom, kdo bude mluvit. Vždycky jsi to nějak hodila na mě, vždyť Honza to vše řekne. Ale musím říct, že když mi došla slova (to se nestává často), tak jsi mě vždy nějak doplnila, anebo mi poradila. Takové to častější bavení začalo po pár zprávách na Instagramu, kde jsi mi tak nějak zařídila místo ve vlaku do Prahy. Tam jsme se daleko více poznali. Doufám, že naše hodinové noční hovory budou pokračovat i potom, co už nebudeme spolu na škole. Věřím, že výlet na Lysou horu nám vyjde a společně si ho užijeme. Záleží mi na tobě, a tak doufám, že na nové škole se ti bude líbit a najdeš si spousty dalších přátel. Modlím se, aby se ti po tomhle dopise nezvýšilo tvoje EGO, přeci jenom je to dopis od Mistra :D. Děkuji za vše a přeju ti jen to nejlepší.

Honza Goj, 8. B

Naše tvorba – obrázky Elišky Vosáhlové, 9. A (viz text strana 9)

Přijímací řízení

Veronika Zaviatičová, 9.B

Přijímací řízení má o mně
špatné mínění.
Myslí si, že všechno umím,
Při tom na ten papír čumím.
Tak jsem tam tak seděla,
své jméno jen věděla.
Možná datum ... něco navíc,
dali mě do stejných lavic.

Papíry nám rozdala
Tahle úča pomalá.
Skoro nic jsem nestihla,
Panika mne postihla.
Deset minut do konce
potom přišla čeština.
Ta se lehčí zdála být,
hodně bodů budu mít!

Tam sebevědomí mi bylo blízké,
Body z matiky byly však nízké.
Splněna úloha třicet
z třídy už jsem chtěla fičet
Nenašla jsem ani slovo s patou,
jak mi to asi sluší s lopatou?
Skončil také český jazyk,
žádný čas už nebyl nazbyt.

Pak všichni jak zbití psi
hezky domů, hezky šli.

Škola

David Dutko, 7.tř.

Jak by se to jenom řeklo,
škola to je někdy peklo,
učíme se, to je jasné
a pak nervy, všechno zhasne.

V hodinách dřem, co to jde
více už to nepůjde.
A pak místo odpočinku,
v tělocviku zvedat činku.

V ruštině, čím je to vina,
vzpomeneme na Puškina,
čeština - života koření,
milujeme však vaření.

A pak přijdou sladké chvíle,
trochu víkendové píle.
Na nohy nazujeme pohory,
vyrazíme na hory.

Fotbálek si potom dáme,
velký hlad, ten vždycky máme,
nohy bolí maličko,
grilujeme masíčko.

Večer jdeme chystat věci,
pondělí tu bude přeci .
A tak pořád do kolečka,
za básničkou bude tečka.

Lidská řeč

Kateřina Anežková, 7.tř.

Řeč jsou slova, která věty tvoří,
díky nim se muži ženám dvoří.
Řeč je láska, řeč je vztek,
co pramení z úst jak tisíce řek.

Řeč je pravda, řeč je lež,
svoje ústa dobře střež.
Řeč je občas zapomnění,
řeč je pramen nedorozumění.

Kdybych byl stonožkou

Marek Drahošan, 5. B

Kdybych byl stonožkou,
měl bych problém s ponožkou.
Bylo by to srandovní,
ale I trochu nervní.

Než bych přišel na výlet,
změnil by se celý svět.
K tomu by mě ptáček sezob,
řekl by mi: „moc se nezlob“.

Stonožka je malička,
jako malá nudlička.
Nechci být už stonožkou,
mít problémy s ponožkou.

Chci být radši klukem,
střílet do stran prakem.
Mít dvě nohy to mi stačí,
trasu cesty mít zas kratší.

Poslední společný školní výlet 9. A a 9. B do Prahy, hlavního města České republiky.
(návštěva parlamentu)

